

UN COLȚ DE DIMINEAȚĂ

Rolea Nicolae

Un colț de dimineață

Se țese înecăcioasă sub poala de pădure
O ceață muribundă pe lutul adormit.
Pornesc sătenii harnici în mână c-o secure
Pe drumul plin de rouă prin ierburi tolănit!

Tușind, cu glasul stins, o boare răcoroasă
Își mână unda lină din gâtul ei diform.
Larg deschide gura pădurea somnoroasă
Și limbile-nverzite le mișcă uniform!

Cosașii trec pe luncă cu coasele pe spate
Și-n traista atârnată merindele-s fierbinți;
Pe când vacuțe-n sat tot slobozind la lapte,
Mai macină la vise pe pietrele de dinți!

Pe harpa unui uger, cu palmele ei fine,
În vasul de cinci litri pe iarbă așezat,
Mulge o fată dulce din patru strune pline
Un cântec ca omătul de dor imaculat!

Răcoarea dimineții începe ușor să scadă
Și-o zăpușeală mică se furișează-n tei;
Bălțata din picioare, cu biciul ei din coadă,
Lovește o muscă neagră ce sta pe burta ei!

20.05.2012